

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

“Έχουμε άκουσει ή διαβάσει πολλά τὰ θαυμάσια ὡς τώρα, σχετικῶς μὲ τις ὑπερφυσικὲς σχεδὸν ἐπιδείξεις τῶν Ἰνδῶν φακίρων. Ἀσφαλῶς ὅμως, τὸ πείραμα τοῦ Ἰνδοῦ φακίρου Γιόγκι Χατανόγκα—τὸν ὁποῖο βλέπετε στὴν εἰκόνα μας — εἶνε τὸ πῶς θαυμάσιο ἀπ' ὅλα !

“Ὁ φακίρης αὐτὸς ἀνήκει στὴν Ἰνδικὴ θρησκευτικὴ αἵρεσι τῶν «Σαμαντί». Δηλαδή, τῶν Ἰνδῶν ἐκείνων ἱερωμένων, οἱ ὁποῖοι ἐπιζητοῦν, ζωντανοὶ ἀ-

τες ζωντανὲς ἢ φρεσκοσφαγεῖνες. Ὅσες ὥρες δὲν διδάσκω στὸ κοινοτικὸ σχολεῖο ἢ δὲν ἀπασχολοῦμαι μὲ τὴν ἐκκλησίαν, παραδίδω καὶ ἰδιεῖτερα μαθήματα μουσικῆς, ὠδικῆς, ἀριθμητικῆς,...

κλπ. κλπ. κλπ.
“Ὁ Θεὸς σῶζοι τὸν βασιλέα».

“Ἐτσι τελειώνει ἡ ἐπιγραφή αὐτῆ τοῦ κατακτήματος τοῦ παντογνώστου καὶ πολυτεχνίτου δημοδιδασκάλου. Σημειώστε δέ, ὅτι ἐκεῖνα τὰ «κλπ. κλπ. κλπ.» τὰ τοποθετήσαμε ἐμεῖς, γιατί ἡ ἐπιγραφή ἐξακολουθοῦσε νὰ λέη, ὅτι ὁ ἀλλόκοτος αὐτὸς καταστηματοῦχος πούλουσε ἀκόμα καὶ θδέλλες καὶ καραμέλες καὶ κάρβουνα καὶ μυλόπετρες κλπ. κλπ.

“Ὁ θαυματοῦχος Ἰνδὸς φακίρης Χατανόγκα.

“Ὁ θανατοποινίτης ἀπάχης Γουλιέλμος Κογκοντόκη, τὴν ἔνωση τῆς ψυ-

ῆς αὐτοκτόνησε μέ... «τραπουλόχαρτα» ! χῆς των μὲ τὸ θεῖον, ρίχνοντας τὸ σῶμα

των σὲ μιὰ κατάστισι ἐκοτάσεως κι' ἐπιληπτικῆς ἀναισθησίας... Ὁ Γιόγκι Χατανόγκα λοιπόν, ἕνας ἀπ' τοὺς περιφημότερους φακίρας τῆς ἱερᾶς πόλεως Μπενάρες, μπορεῖ καὶ χώνει ὀλόκληρο τὸ κεφάλι του καὶ τὸν λαιμὸ του ὡς τοὺς ὤμους, μέσα στὸ χῶμα. Σ' αὐτὴν τὴ στάσι λοιπόν, μένει ἀκίνητος, μὲ λυγισμένο τὸ κορμὶ καὶ τὸ ἀριστερὸ πόδι του, καὶ τεντωμένο ψηλά τὸ δεξιό, ἐπὶ ἑννέα ὀλόκληρες ὥρες, χωρὶς νὰ σκάση ἀπὸ ἀσφυξία, οὔτε νὰ πάθη ἀπὸ τὴν ἐξάντλησι !

“Ὁ Γερμανὸς περιηγητὴς Πάουλ Ντούσσην παραστάθηκε σὲ πολλὰ παρόμοια πειράματα τοῦ ὑπερανθρώπου αὐτοῦ φακίρου, καὶ τὰ περιγράφει — ὅπως καὶ τὸ ἀνωτέρω πείραμα — στὸ βιβλίον του «Τὰ περίεργα τῆς Ἀνατολῆς».

* * *

Κατὰ τις τελευταῖες ἀνασκαφές σ' ἕνα χωριὸ τῆς Κορνουάλης, στὴν Ἀγγλία, θρέθηκε μιὰ ἀρκετὰ μεγάλη σανιδένια ἐπιγραφή καταστήματος, πρὸ ἑκατὸν πενήντα χρόνων. Τὰ σανίδια τῆς ἦσαν θρασμένα μέσα σὲ κατράμι, γιὰ νὰ μὴ σαπίζουν. Καὶ σκαλισμένα, εὐδιάκριτα ἀκόμη, ὑπῆρχαν τὰ ἐξῆς ἐξωφρενικά, ἀπάνω σ' αὐτὴν τὴν «ἐπιγραφή-ρεκλάμα», ἡ ὁποία θρίσκεται τώρα στὸ «Μουσεῖο Χόρνιμαν» τοῦ Λονδίνου:

«Γογγῆρος Τζίλλ, χειροῦργος ἰατρός, δημοδιδάσκαλος, παντοπώλης καὶ βοηθὸς τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐφημερίου μας...

«Εἶδοσιώ τὴν ἀξιοτίμον πελατεῖαν μου, ὅτι ἐξάγω ἰδόντας πονεμένους μὲ ταχύτητα κι' ἐπιτηδειότητα. Πουλιῶ κομπολόγια, ψιλικά, σπόρους γιὰ ὠδικὰ πτηνά κι' ὅλα τὰ εἶδη παντοπωλείου καὶ κιγκιλλερίας.

Jean Baptiste MOURON
of TOULON — WAS A GALLEY SLAVE
FOR 100 YEARS AND A DAY

Παίρνω βεντούζες, κατασκευάζω ἔμπλαστρα γιὰ κάθε ἀδισθησία καὶ κάθε εἶδος φάρμακα, σκόνες κι' ἀλοιφές γιὰ βήχα, γιὰ κρονολογήματα καὶ γιὰ πόνους τῆς ράχης, τῆς κοιλίας καὶ τῶν πλευρῶν.

«Ἐπειδὴ εἶνε δύσκολες ἡ περιστάσεις, ἀποφάσισα νὰ καταπιασθῶ μὲ τὴν κτηνοτροφία καὶ μὲ τὰ πουλερικά. Θὰ βρῆτε πάντα στὸ κατάστημά μου γάλα ἀγνὸ, ἀυγὰ τῆς ὥρας, βούτυρο προβάτου χοιρινὰ καὶ βοδινὰ κρέατα, πάπες καὶ κό-

Διαβάστε τώρα, καὶ μιὰ αὐτοκτονία ἐξωφρενικῆ, τὴν ὁποία ζήτημα εἶνε ἂν ξανασκέφτηκε ποτὲ ὡς τώρα ὁ νοῦς ἀνθρώπου.

“Ὁ κατάδικος αὐτὸς ποὺ βλέπετε στὴν εἰκόνα μας, λεγόταν Γουλιέλμος Κογκουτ, πολωνικῆς καταγωγῆς κι' ἀπάχης στὸ Παρίσι. Δολοφόνησε ἄγρια μιὰ γυναῖκα γιὰ νὰ τὴν ληστέψη, καταδικάστηκε σὲ θάνατο καὶ κλείστηκε στὸ εἰδικὸ ἀπομονωτικὸ κελλὶ τῶν φυλακῶν τοῦ Σαιν-Καντέν. Ἡ ἰδέα τῆς λαίμηττόμου τὸν τρόμαξε. Σκέφθηκε νὰ αὐτοκτονήσῃ. Πῶς, ὅμως ; Ζήτησε τότε, ὡς τελευταία ἐπιθυμία του, νὰ τοῦ φέρουν μερικὲς τράπουλες χαρτιῶν νὰ περνᾷ τὴν ὥρα του ὡς τὴ μοιραία στιγμή τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ του, παίζοντας... Κρυφὰ ἀπ' ὄλους κατόπιν, ἔπιασε καὶ ἔξυσε ἀπ' τὰ χαρτιά, ὅλα τὰ κόκκινα στίγματα ποῦδειχναν «καρρά» καὶ «κούπες». Τὰ ζύσματα αὐτὰ, τὰ μούσκεψε μὲ νερὸ, τὰ ἔκανε σάν πηχτὴ λάσπη καὶ τὰ πίεσε σφιχτὰ μέσα σ' ἕνα τεκεδένιο κουτάκι θερνικιοῦ παπουτσιῶν, ὡσὸτου ξεράθηκαν.

“Ἐκανε κατόπιν μιὰ τρύπα στὸ πλάι τοῦ καλοκλεισμένου αὐτοῦ κουτιοῦ — ποῦ ἔμοιαζε τώρα σάν βόμβα, παραγεμισμένῃ μὲ κοκκινόχρωμη ἐκρηκτικὴ ὕλη. Δάγκασε τὸ κουτὶ στὰ δόντια του, πλησίασε ἕνα σπέρτο ἀναμμένο στὴν μικρὴ τρύπα τοῦ πλευροῦ του καί..

Μιὰ τρομερὴ ἔκρηξις ἀκούστηκε, ἡ ὁποία τράνταξε τὴ φυλακὴ, καὶ σκόρπισε σὲ συντρίμια αἱματομένα τὸ κεφάλι τοῦ

“Ὁ ἠθοποιὸς Πιέρ Μεσσί, ποὺ σήκωνε ὀρθῶς καὶ ξανακατέβαζε τὶς τρίχες τοῦ κεφαλοῦ του.

“Ὁ κατάδικος Ἰωάννης - Βαλιστῆς Μουρῶν, ὁ ὁποῖος ἰτηρέτησε ὡς κωπηλάτης ἐπὶ 100 χρόνια !

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» ΤΟΥ Κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ
ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

ΤΣΟΥΡΕΚΙ ΒΛΑΧΙΚΟ
ΣΟΥΛΙΝΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

(Εστάλη υπό της κυρίας Ειρήνης Βασιδου)

Ἐξακολουθοῦμεν τὴν δημοσίευσιν τῶν συνταγῶν τῶν ἐορτινῶν γλυκισμάτων ἂν καὶ μᾶς ἐστάλησαν ἀργά.

Διὰ τὸ τσουρέκι ἡ ἀναλογίαις ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1 ὀκά ἀλευρι ψωμιοῦ.

10 αὐγά, 100 δράμια γάλα, 60 δράμια θούτυρο, 75 δράμια ζάχαρι, μισὸ φλυτζάνι λάδι καλὸ, 8 δράμια μαγιά, φλούδες πορτοκαλιοῦ.

Βάζουμε τὰ 50 δράμια ἀλευρι σὲ λεκάνη μικρὴ καὶ τὸ μισὸ γάλα, χλιαρὸ, καὶ ἀναλύομεν μέσα τὴ μαγιά καὶ μισὸ κουταλάκι ἀλάτι καὶ τ' ἀφήνομε νὰ φουσκώσῃ σὲ μέρος ὄχι κρῦο. Ὑστερα τὸ ὑπόλοιπο ἀλευρι τὸ θάζουμε σὲ μεγάλη λεκάνη, κάνομε ἓνα λάκκο στὴ μέση καὶ ρίχνομε τὰ αὐγά, τὸ θούτυρο λυωμένο, φλούδα πορτοκαλιοῦ ξυστή, τὴν ζάχαρι καὶ τὴν φουσκωμένη μαγιά. Τὰ ζυμώνομε δυνατὰ μὲ τὸ ἓνα χέρι καὶ ρίχνομε λίγο-λίγο τὸ ὑπόλοιπο γάλα, χλιαρὸ καὶ ἐξακολουθοῦμε τὸ δούλεμα, κτυπητὰ πλέον καὶ πότε-πότε ρίχνομε καὶ λίγο λάδι, ἕως ὅτου τὸ πάρῃ ὄλο μέσα καὶ ἡ ζύμη γίνῃ μαλακὴ καὶ κορδάτη, πού νὰ ξεκολλᾷ ἀπὸ τὰ πλάγια τῆς λεκάνης. Τότε σκεπάζομε τὴν ζύμη ὅπως εἶνε μὲ πετσέτες ἢ τραπεζομάντηλο διπλωμένο, τὸ ἀφήνομε νὰ ἀνεβῆ καλὰ καὶ ὕστερα τὸ ξαναδουλεύομε νὰ πέσῃ ἡ ζύμη καὶ τὸ θάζουμε σὲ φόρμες ἢ στρογγυλὰ μικρὰ ταψάκια καὶ ἀφοῦ ἀνεβῆ καὶ φουσκώσῃ καλὰ, τὸ τιμποῦμε ἀπ' ἐπάνω μὲ ψαλίδι νὰ γίνῃ σὰν γιρλάντες. Τὸ ἀλείφουμε μὲ αὐγὸ κτυπημένο καὶ τὸ ψήνομε στὸ φούρνο. Διατηρεῖται αὐτὸ τὸ τσουρέκι μιὰ-δυὸ ἑβδομάδες, χωρὶς νὰ ξεραθῇ, διότι ἔχει τὸ λάδι μέσα.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 618 τεῦχος ἡ συνταγὴ ἀφορᾷ ΤΑΧΙΝΟΠΗΤΤΑΝ καὶ ὄχι ταχινὸ σ ο ο π α ν, ὡς ἐκ τυπογραφικοῦ σφάλματος ἀνεγράφη..

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Καν Ἐλπίδα Ράδου, Θεσσαλονίκη. — Πολὺ πιθανὸν νὰ γίνεταί καὶ στὰ μέρη σας ἡ ἴδια γαλατόπηττα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δικὸς λέγετε, ἀντὶ σιμιγδάλι θάζετε ἀλευρι καὶ λίγο ριζάλευρο. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποδεικνύει ὅτι ἀπὸ τόπον εἰς τόπον κάθε φαγητὸν ἢ γλύκισμα ἔχει κάποιαν διαφορὰν, κι' αὐτὲς ἡ διαφορᾶς ἀκριβῶς ἔχουν μεγάλην ἀξίαν γιὰ τὴν ἔρευνάν μου.

Κόγκουτ ! !

Γιατί ;

Γιατὶ ὁ ἀρκετὰ μορφωμένος δολοφόνος αὐτός, ἤξερε ὅτι τὰ παιγνιόχαρτα — καὶ μάλιστα τὰ στίγματα τοῦ «καρρὸ» καὶ τῆς «κούπας» — κατασκευαζόντουσαν συνήθως ἀπὸ κυτταρίνη (σελλουλόζη), μιὰ οὐσία δηλαδὴ πολὺ ἐκρηκτικὴ, ἀπ' τὴν ὁποία γίνεταί καὶ ἡ τρι-νιτροσελλουλόζη !

Μὴν ἔχοντας λοιπὸν δυναμίτιδα ἢ πυρίτιδα ὁ Κόγκουτ, γιὰ νὰ κατασκευάσῃ τὴν πρόχειρην θόμβαν του, μεταχειρίστηκε... χαρτιά τῆς «τράπουλας» γιὰ ν' αὐτοκτονήσῃ ! !

* * *

Ὁ Ἰωάννης - Βαπτιστὴς Μουρὸν, ἦταν ἓνας νέος στιβαρὸς καὶ μεγαλόσωμος, ἡλικίας δεκαεπτὰ ἐτῶν. Ἡ ζωὴ, γεμάτη ἀπὸ χάρεις κ' ὑποσχέσεις, ξανοιγόταν ρόδινη μπροστὰ του...

Δυστυχῶς, κατὰ τὸ 1684, ἐκεῖ στὴν πατρίδα του τὴν Τουλὼν τῆς Γαλλίας, ἐξερράγη πυρκαϊὰ — κάποιον θράδου — σ' ἓνα γειτονικὸ του σπίτι. Ἀπ' τὰ μαῦρα ἐρείπια τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ, ἔβγαλαν κατόπιν καρβουνιασμένα τὰ πτώματα μιᾶς ὥραιας νέας καὶ τῶν δυὸ γερόντων γονέων τῆς.

Ὁ Μουρὸν κατηγορήθηκε, —ἀδίκῃ ἢ δίκαιῃ, δὲν ξέρομε — γιὰ τὸν ἀνθρωποκτόνο αὐτὸν ἐμπρησμό. Εἶπαν, ὅτι αὐτὸς ἔβαλε τὴ φωτιά γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴ νέαν, τὴν ὁποία ἀγαποῦσε μὲ ἄτυχον, μὲ ὄχι ἀμοιβαῖον, ἔρωτα.

Συνελήφθη λοιπὸν καὶ καταδικάστηκε σὲ ἰσόβια κάτεργα. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, οἱ κατάδικοι τῶν κατέργων ἀλυσσοδεμένοι διαρκῶς στοὺς πάγκους τῶν πλοίων, χρησίμευαν ὡς κωπηλάται μέχρι τῆς λήξεως τῆς ποινῆς των.

Λοιπὸν, ὁ Ἰωάννης - Βαπτιστὴς Μουρὸν χρημάτισε ὡς κωπηλάτης σὲ πλοῖο τοῦ κράτους ἐπὶ... ἔ κ α τ ὁ ὀλόκληρα χρόνια ! !

Τόσο εἶχε συνηθίσει αὐτὴν τὴ σκληρὴν κι' ἀφανιστικὴν ζωὴν του, ὥστε, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔγινε ὑπεράνθρωπος ρώμης καὶ ἀθλητικωτάτων διαστάσεων κωπηλάτης, ἀρνήθηκε ἐπίσης καὶ νὰ δεχθῇ τὴ χάρι, τὴν ὁποία τοῦδινε γιὰ τὸ ὑπόλοιπο τῆς ποινῆς του ὁ θασιλεὺς Λουδοβίκος 15ος.

Ἀποφυλακίστηκε πειὰ σὲ ἡλικίαν 117 ἐτῶν, ἔζησε ἀκόμη ἄλλα 6 χρόνια στὴν Τουλὼν, ὑγιέστατος καὶ λυγερόκορμος κ' ὕστερα... ἀποφάσισε ἐπὶ τέλος νὰ πεθάνῃ ἀπὸ θάνατο φυσικόν !

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 8 δραχμὰς ἀποκτᾶτε τὰ ἑξῆς ἀριστουργήματα :

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,,
Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

“Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,,
Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

“Ἡ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ,,
Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

“ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,,
Τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,,
Τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

Στὸν τόμον τῆς «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ γεμάτη πάθος ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς «ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ» καὶ οἱ παθητικοὶ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ».

“Ὁ ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ,,
ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Ἐπίσης τὸ 7ον βιβλίον τοῦ «Μπουκέτου» — «Οικογενείας», τὸ ὁποῖον περιέχει τὰ δύο ἀριστουργήματα:

“ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,,
ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

“ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,
Τῆς ΝΤΕΛΛΥ

Καθὼς τὸ 8ον καὶ τὸ 9ον βιβλίον:

“ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,
τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ
Τοῦ ΕΤΕΝΣΕΛ.

Ὅμοιως μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 8 ἀποκτᾶτε καὶ τὴν «ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Ὄνορὲ Μπαλζάκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ δέκατον βιβλίον :

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ
τοῦ ΝΤΕ ΣΕΜΟΥΑ

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τὸς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἑξῆς βιβλία!

Ὁ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ
Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ
Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ
Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Ἡ ΣΟΝΙΑ
Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ Ἡ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ
ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἑκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας),
(καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα

ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»,

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἑκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας, καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἡμερῶν.